

Nyjæger bukkejagt på Roligheden

Jeg var så heldig at vinde lodtrækningen om at kunne komme på nyjæger bukkejagt hos Kim og Fie Eskildsen.

I den anledning har jeg lavet dette lille skriv om min oplevelse af min første bukkejagt.

Tirsdag d. 16/05-23 kl. 04:30 mødtes vi på gårdspladsen ved Kim og Fie's gård, Roligheden. Vi aftaler at vente med at gå ned mod tårnet, indtil efter solopgang kl 05:11, da Kim og Fie ofte observerer rådyr gå meget tæt på gården, og vi ville ikke risikere at forspilde en chance og evt. skræmme en buk væk, mens vi ventede på solopgangen.

Kl. 05:12 bevæger vi os forsigtigt ned mod tårnet. Vi ser ingen rådyr på vej derned, men kort efter vi er kommet på plads, kommer der en rå gående på venstre side af tårnet.

Råen virker meget opmærksom på vores tilstedeværelse, den kigger op et par gange og går ind et stykke med pil. Efter et par minutter kommer råen ud for enden af pilestykket, ved en opsat slikkesten, går på tværs af et spor og forsvinder derefter ind i skoven.

Efter et par timer i tårnet, uden at have set noget, begynder vi så småt at lægge en plan for vores anden jagt. Vinden tager til og vejrudsigten for aftenen ser alt andet end ideel ud. Vi besluttede derfor at springe over aftenens jagt og i stedet tage ud aftenen efter, da der ikke skulle være helt så meget vind og en smule mere sol. Men, bedst som vi skal til at forlade tårnet, får jeg øje på et rådyr, der kommer gående stille og roligt på vores højre side. Det er en tyk rå, som endnu ikke har sat sit lam. Råen aner os ikke, og går roligt over mod et buskads, hvor Kim har en fodertønde stående til fuglevildtet. Råen forsvinder ind i buskadset, men vi kan høre den sparke og gå mod tønden, for at få kornet ud. Vi bliver enige om ikke at forstyrre råen og vente til den er gået igen. Råen har ikke travlt, efter ca. 10 minutter kommer den ud af buskadset igen, men er ikke færdig med at spise. Råen går stille og roligt og spiser bladene fra hindbærbuske undervejs gennem stykket.

Mens vi sidder og observere råen, kommer der pludselig to rådyr springende på vores venstre side, hvor vi så den første rå.

Det er to bukke! Jeg tager riflen op og finder dem i kikkerten. Kim siger jeg skal være klar. Chancen kan komme, men det kan være kort.

Bukkene fortsætter med at springe rundt og lege, og der er ingen gode muligheder for at afgive skud til en af dem, før de også går ind i pilestykket.

Efter bukkene er gået ind i pilestykket siger Kim at jeg skal flytte riflen og gøre klar igen, da de også kan komme ud for enden af pilestykket ved slikstenen.

Vi sidder begge spændte og afventer, at de to bukke forhåbentligt kommer ud samme sted som den første rå. Men de kom ikke ud igen, og efter ca. 15 minutters afventen bliver vi enige om at de nok er gået en anden vej.

Mens vi har kigget på bukkene er den tykke rå gået ind i skoven og vi beslutter os for at vi vil forlade tårnet og tage til bukkekaffe.

Da vi er kommet ned fra tårnet, spørger Kim om vi ikke lige skal gå stille ned til pilestykket og kigge om vi skulle være så heldige at bukkene stod lige på den anden side. Vi går ned gennem sporet og fortsætter meget forsigtigt frem, når vi når pilen. Kim går forrest og kigger ned gennem sporet i pilen.

Pludselig gør han tegn til stop og han tager hans kikkert op. Da han tager kikkerten ned,

stiller han sin viperflex op og vinker mig frem.

Jeg sætter riflen op, og kan se de to bukke står lige i kanten af sporet på venstre side.. Kim siger stille, hvis en af dem stiller sig ud i sporet og der er mulighed for at afgive et godt skud, så må jeg gerne skyde.

Den ene buk passerer sporet, uden stop, og går ind i pilen på højre side af sporet. Jeg afventer at den anden buk følger efter og forhåbentlig stopper midt i sporet, men så vender den første buk om og stiller sig ud i sporet med siden til. Jeg afgiver et skud og bukken forsvinder i min kikkert. Jeg kigger på Kim og han rækker hånden frem og siger tillykke med min første buk. Jeg spørger om han er sikker på den ligger der, og han er sikker.

Jeg ryster i hele min krop.

Jeg har svært ved at holde mine hænder i ro og kan mærke mine ben ryste mens vi går ned gennem sporet i pilen, for at se om bukken ligger der, og ganske rigtigt, bukken ligger lige der hvor den stod da jeg afgav skuddet.

(Skudt fra enden af sporet)

Jeg vil endnu en gang gerne takke Kim og Fie, ikke mindst for muligheden, men også for den helt fantastiske oplevelse, det var at komme på jagt på deres jord, og sammen med Kim.

Knæk og Bræk
Jesper Trip Lassen

(Min første buk - Skudt 16/05-23 kl 07:51 ved Kim og Fie Eskildsen)